

Schriftelijke vragen ex art. 41 RvO Groningen.

3 november 2016

Betreft: vragen betreffende een schaderegeling aanpak Ring Zuid

Geachte college,

12 oktober jl. verscheen er in het Dagblad van het Noorden een artikel met als kop: 'Groninger toestanden in Amsterdam'. Het artikel beschrijft de problemen die bewoners ondervinden met de gevolgen van de verbreding en ondertunneling van de Gaasperdammerweg in Amsterdam. Het megaproject valt onder de verantwoordelijkheid van Rijkswaterstaat. Voor de afhandeling van mogelijke schade is een extern bureau ingehuurd. In de aanloop van het project was de verstandhouding tussen Rijkswaterstaat en de bewoners goed, Rijkswaterstaat beloofde een 'bewonersvriendelijke' afhandeling van de klachten. De praktijk is echter anders gebleken, vandaar het begrip 'Groningse toestanden' in de krantenkop. De afwikkeling van de schade verloopt op dezelfde wijze als bij ons de aardbevingsschade in het verleden maar helaas ook nu nog wordt afgehandeld: bewijs maar dat het door het project komt, accepteer maar een schikking van een schijntje van de werkelijke kosten en vooral wachten, eindeloos wachten met de nodige onzekerheid. De bewoners, die zich aanvankelijk constructief hadden opgesteld, voelen zich nu enorm gefrustreerd omdat ze op geen enkele wijze gehoor krijgen bij Rijkswaterstaat die zich beroept op wet- en regelgeving.

Terug naar Groningen: met de aanpak van de Zuidelijke Ringweg, een ander megaproject van Rijkswaterstaat, zouden we dergelijke 'Amsterdamse toestanden' graag willen vermijden. Zoals bekend is er nu al onder een aanzienlijk deel van de bewoners veel onvrede over dit project, ze vrezen een aantasting van hun leefomgeving, veiligheid en gezondheid vanwege de gevolgen van het verdwijnen van een aantal op- en afritten. Juist in een situatie waarin het vertrouwen in de overheid al onder druk staat is het zaak als overheid een extra stap te doen om er voor te zorgen dat de situatie niet verder escaleert maar juist ten goede gaat keren.

Met de lessen van de aardbevingsproblematiek en de situatie rond de Gaasperdammerweg vers in het geheugen is het volgens de fractie van 100% Groningen noodzakelijk om op korte termijn met de vertegenwoordigers van de betrokken buurten te gaan overleggen en ook om met Rijkswaterstaat in overleg te gaan over de wijze waarop men eventuele schade of overlast wil gaan afhandelen.

Daarover hebben we de volgende vragen:

1. Deelt u onze visie dat overleg met de betrokken buurten en met Rijkswaterstaat op korte termijn zinvol kan zijn? Zo nee, waarom niet?
2. Is er al overleg gaande met Rijkswaterstaat en/of de buurten over mogelijke schade- en overlastafhandeling? Zo nee, bent u bereid dit overleg op korte termijn te realiseren?
3. Ziet u voor zichzelf, als lokale overheid, een rol weggelegd om toestanden zoals bij de Gaasperdammerweg te voorkomen? Zo nee, waarom niet en zo ja, hoe ziet u uw rol?

Met vriendelijke groet,

Marjet Woldhuis100% Groningen

REPORTAGE

‘Groninger toestanden’ in Amsterdam

Nachtelijk lawaai, schade aan woningen en tekortschietende compensatie: ‘Groninger toestanden’ aan de Gaasperdammerweg in Amsterdam.

PATRICK MEERSHOEK

De verbredening en onder-tunneling van de Gaasperdammerweg, zegt Lony Wesseling, is een staaltje Infrastructurele krachtpatserij. „Het is ook voor Rijkswaterstaat een enorm project. Het zit razendknop in elkaar, maar helaas hebben ze vergeten rekening te houden met de bewoners. We hebben ons steeds uiterst constructief opgesteld, maar nu is het mooi geweest.”

Wesseling is voorzitter van bewonerscomité Aktie Gezondheid Gaasperdammerweg, dat sinds de start van de werkzaamheden in de zomer van 2014 een loyale partner is geweest van opdrachtgever Rijkswaterstaat en uitvoerder Ixas. Maar eind vorige maand is er iets geknapt, zegt Wesseling. „Rijkswaterstaat heeft bij de start beloofd de problemen van de bewoners serieus te nemen. Wij hebben moeten constateren dat die belofte loos is geweest.”

De bom barstte toen tijdens het laatste overleg met Rijkswaterstaat bleek dat er geen maatregelen waren genomen om de toegezegde ‘bewonersvriendelijke afhandeling’ van de klachten te realiseren. De opdrachtgever op zijn beurt toonde zich weer weinig enthousiast over de kritische vragen die de SP in de Amsterdamse gemeenteraad en de Tweede Kamer had gesteld over het leed van de omwonenden.

Die Kamervragen ontbreken in de tijdscapsule die Rijkswaterstaat en Ixas vrijdag op het bouwterrein hebben begraven, met berichten van omwonenden die over honderd jaar weer zullen worden opgegraven. „Onze achterban heeft niet meegegaan aan de actie,” zegt Wesseling.

De werkzaamheden aan de Gaasperdammerweg leiden tot bevestigsschade bij huizen van omwonenden. FOTO RIJKSWATERSTAAT/GERRIT SERNE

„Het zijn activiteiten die moeten bijdragen aan de indruk dat hier iets groots wordt verricht. Dat zal best, maar in de wijken lopen de frustraties ondertussen huizenhoog op.”

Want de werkzaamheden trekken al twee jaar een zware wissel op duizenden omwonenden van de Gaasperdammerweg, zegt Maarten Reuderink, secretaris van het comité. „Wij zitten in de wijk Nieuw Kemperling, het epicentrum van de ellende. Het lawaai is enorm en onze huizen staan te schudden als weer een damwand wordt ingeruild. Hulzen lopen schade op en mensen draaien door van uitputting en stress.”

De frustratie is groot, en dat heeft ook te maken met de moelzame afwikkeling van de schade door het ingehuurd bureau dat na een mel-

‘Waarom sturen ze niet gewoon een goede aannemer de wijk in?’

ding in actie komt. Wesseling: „Rijkswaterstaat heeft van meet af aan gezegd coulant te zullen handelen, maar de eerste reactie van de inspecteurs op een melding is steeds dat er geen causaal verband bestaat met de werkzaamheden.”

Ook standaard is inmiddels het bezwaar dat bewoners vervolgens tegen die conclusie maken. Daar rolt dan vervolgens een voorstel voor een vergoeding uit die zelden of

nooit de schade dekt. Wesseling: „Na weer een nacht van zware werkzaamheden viel ’s ochtends een houten plank van de gevel. De inspecteur kwam kijken en constateerde dat de plank waarschijnlijk in de komende vijf jaar toch wel zou zijn gevallen.”

De voorzitter stelt nadrukkelijk dat zij spreekt namens de omwonenden, maar zelf heeft ze het thuis ook al flink voor de kiezen gehad. De elektriciteit viel uit nadat bedrading was losgetrild, en deze zomer stonden vijf pompwagens naast haar woning dag en nacht te pompen om een ondergrondse lekkage tegen te gaan. „Rijkswaterstaat was niet aanspreekbaar. Het lek was buiten het bouwterrein.”

Momenteel krijgt ze de schulplup

van haar huis niet meer open. „Een aannemer knapt het waarschijnlijk voor een paar honderd euro op, maar het protocol schrijft voor dat wij er melding van maken. Het schadebureau komt dan kijken en levert een aantal maanden later een rapport af waarin staat dat er geen oorzakelijk verband met de werkzaamheden bestaat. Zo’n rapport kost duizenden euro’s. Waarom sturen ze niet gewoon een goede aannemer de wijk in?”

Het bewonerscomité wil dat het schadebureau van het karvel wordt gehaald, maar Rijkswaterstaat heeft laten weten het bureau tot het einde van de werkzaamheden te hebben ingehuurd. Rijkswaterstaat zegt ook zich aan bestaande wet- en regelgeving te houden.